

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla Pozsonyi és Társai Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt I. r. és II. r. felpereseknek a dr. Neukum Flórián ügyvéd (.....) által képviselt I. r., II. r. és III. r. alperesek ellen üzletrész vételár megfizetése és járulékai iránti perében a Fejér Megyei Bíróság 2010. december 15-én kelt 5.P.21.897/2008/70. számú ítélete ellen az I. r. alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - a 2011. július 7-én megtartott nyilvános tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felperesnek személyenként 350.000 (háromszázötvenezer) forint + Áfa összegű másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 900.000 (kilencszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek, mint eladók, az I.r alperes mint vevő és a II-III. r. alperesek mint jelzálog kötelezettek 2008. január 4-én üzletrész-adásvételi szerződéssel vegyes jelzálogjogot alapító szerződést kötöttek, felpereseknek a lévő 1.500.000-1.500.000 forint névértékű üzletrészének a megvásárlására. A felek egyeztetés után a „cég vételárát” 52 millió forintban, az üzletrész vételárát összesen 33.751.341

forintban állapították meg, figyelembe vették, hogy a cég adótartozása a 2008. január 3-i folyószámla kivonat szerint 10.482.659 forint folt. Felpereseknek a szemben egymás között fejenként egyenlő arányban 7.766.000 forint tagi kölcsön követelése volt, melyet a szerződéskötéskor engedményeztek (átruháztak) az I. r. alperesre. Az engedményezett tagi kölcsön ellenértékét négyhavi részletben 2008. május 10-ig kellett az I. r. alperesnek megfizetnie a felperesek felé. Az üzletrészek vételárát pedig egyenlő arányban (50-50 %) 17 havi részletben volt köteles megfizetni. A felek megállapodtak abban, amennyiben a 2008. január 3-i folyószámla kivonat szerinti adótartozáson felül is áll fenn adótartozása a a szerződés aláírásáig, úgy annak összege az első részletből, vagy az azt követő további vételár-részletek összegéből levonásra kerül, továbbá amennyiben a vételár hátralék kifizetésre megszabott 17 hónap időtartamon belül a kft-nek - a szerződés III/5-10 pontjában írt körben - bármilyen kötelezettsége, tartozása keletkezik, úgy a vételár hátralék összegébe azt a vevő jogosult beszámítani. Ugyanezen a napon külön-külön szerződéssel a felperesek II. r. alperes helyrajzi szám alatt felvett 1210/10000 tulajdoni hányadban tulajdonát képező alatti ingatlanra és a III. r. alperes tulajdonát képező helyrajzi szám alatt felvett, dűlőben található ingatlanra az üzletrész-adásvételi szerződésből eredő vételár 50-50 %-ának, valamint az engedményezett tagi kölcsön-követelés 50-50 %-ának összesen 20.758.670-20.758.670 forintnak a fedezetéül, jelzálogjogot biztosító szerződést is kötöttek.

Az I. r. alperes megbízása alapján eljáró közgazdász végzettségű, könyveléssel is foglalkozó ügyvezető a szerződéskötés előtt a könyvelését végző eljárta, a könyvelési iratokba betekintett. Részére átadták a 2007. november 30-ai egyszerűsített beszámolót azzal a tájékoztatással, hogy az hiányos, (számlák, banki kivonatok hiányoznak) a mérleg nem tartalmazza az értékcsökkenést, a főkönyvi kivonat reális képet a cég helyzetéről nem ad. A szerződéskötést megelőzően az alperesek átvizsgálták a gépparkját, annak műszaki állapotát.

A 2004-ben -8.180.000, 2005-ben -10.934.000, 2006-ban -12.941.000, 2007-ben -18.290.000 forint saját tőkével rendelkezett, a társaság könyv szerinti eszközértéken alapuló cégértéke az üzletrész-adásvételi szerződéskor 0 forint volt, s ugyanennyi volt a szerződést megelőző időszak nyereségfolyam tőkésítésén alapuló számítás szerint is. A megyében jelentős piaci részesedéssel, az I. r. alperesnél jelentősebb gépparkkal és jelentősebb OEP támogatással is rendelkezett.

Az I. r. alperes 2008. február 13-án 750.000 forintot, 2008. február 26-án 1.325.866 forintot, 2008. március 19-én 2.076.866 forintot, összesen 4.1501.732 forintot fizetett meg a tagi kölcsön tartozásra a felpereseknek. További tartozás megfizetésére a felperesek felszólítása ellenére a nem került sor.

A Fejér Megyei Bíróság az 1.Fpk.07-08-000668/6. számú 2009. március 12-én jogerőre emelkedett végzésével megállapította az I.r. alperes fizetéseképtelenségét, elrendelte a felszámolását, felszámolóként az rendelte ki.

A felperesek módosított kereseti kérelmükben az I. r. alperest 33.751.341 forint üzletrész vételár, valamint 1.506.290 forint tagi kölcsön tartozás és ezen összeg után 2008. július 30-tól a jegybanki alapkamat kétszeresét kitevő mértékű kamat megfizetésére kérték kötelezni, továbbá kérték II-III. r. alperesek kötelezését egyrészt a székesfehérvári II. r. alperes tulajdonát képező ingatlan tulajdoni hányadból, valamint a III. r. alperes tulajdonát képező fehérvárcsurgói ingatlanokból, mint zálogtárgyakból való kielégítés tűrésére kötelezni a jelzálogjog szerződések alapján. Alperes beszámítható követeléseként elismertek 1.816.978 forintot a felé fennálló számlatartozásként, 200.000 forint székhely-bérleti díjtartozást, valamint a forgalmi rendszámú gépkocsit 91.000 forint összegű átírási költségét, összesen 2.107.978 forintot. Kérték az alpereseket perköltség viselésére kötelezni.

Az alperesek a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben marasztalását kérték, majd a per során a felperesek ellen viszontkeresetet terjesztettek elő. Elsődlegesen a 2008. január 4-én kelt üzletrész-adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítását kérték megtévesztésre illetve tévedésre, valamint közös téves feltevésre hivatkozva. Előadták, a 2007. november 30-ai mérleg és főkönyvi kivonat a valóságtól lényegesen és alapvetően eltért, a mérleg nem volt teljes és nem volt megbízható, téves információkat adott. A könyvelési iratokba nem tudtak betekinteni, azokat az I. r. alperes csak a szerződéskötést követően kapta meg teljes körűen. A felperesek megtévesztették a cég értékével, gazdasági helyzetével kapcsolatban az alpereseket. Utóbb kiderült, hogy a a szerződéskötéskor már felszámolási helyzetben volt. Másodlagosan kifogásként hivatkoztak tévedésre, megtévesztésre. Harmadlagosan szavatossági igényt terjesztettek elő, hibás teljesítés miatt a kereseti összeggel azonos árleszállítást kérve. Állították, a cég könyv szerinti értéke -23.909.000 forint volt a szerződéskötéskor, s felszámolási helyzetben volt, s ehhez képest a vételár aránytalanul eltért. Mindezek alapján végső sorban a szerződés feltűnő értékaránytalanságára is hivatkoztak azzal, a cégérték „0” forint volt.

Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott. Személyesen meghallgatta a feleket. ... könyvszakértő szakvéleménye szerint a 2007. december 31-i főkönyvi kivonatban nem szerepelt, illetve attól eltérően fennállt, több tartozás, ráfordítás és költség, így 1.907.000 forint késedelmi pótlék az APEH felé, 1.816.978 forint számlatartozás afelé, 200.000 forint székhely bérleti díj tartozás, 91.000 forint forgalmi átírási költség a forgalmi rendszámú gépkocsival kapcsolatban, 60.000

forint társasági adó, 1.544.000 forint APEH tartozás, illetve 1.551.948 forint tartozás eltérés. szakértő a cégértékét az adásvételi szerződés megkötésekor 44.829.076 forintban ebből pedig levonva az adótartozást és a tagi hitelt, az üzletrészek értékét 26.516.417 forintban állapította meg.

Az elsőfokú bíróság a 2010. december 15-én kelt 5.P.21.897/2008/70. számú ítéletével kötelezte az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. felperesnek 16.675.315 forint tőkét, valamint ezen összeg után 2008. július 30-tól a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat kétszeresét kitevő mértékű késedelmi kamatot, valamint 1.522.445 forint perköltséget, míg a II. r. felperesnek 16.675.315 forint tőkét, ezen összeg után 2008. július 30. napjától számított, az I. r. alperessel azonos mértékű késedelmi kamatot, továbbá 1.336.325 forint perköltséget.

Kötelezte a II. r. alperest, hogy a 2008. január 4-én létrejött szerződést biztosító jelzálogjogi megállapodásban foglaltaknak megfelelően tűrje, hogy az 1210/10000 arányban tulajdonát képező székesfehérvári 8502/40 helyrajzi szám alatt felvett ingatlanon, mint zálogtárgyon fennálló résztulajdona vonatkozásában a felperesek a követeléseiket 20.758.670 forint erejéig kielégítsék. Kötelezte a III. r. alperest, hogy a 2008. január 4-én létrejött szerződésbiztosító jelzálogjogi megállapodásban foglaltaknak megfelelően tűrje, hogy a kizárólagos tulajdonát képező fehérvárcsurgói 2051/2 helyrajzi szám alatti ingatlanból, mint zálogtárgyból a felperesek a követelésüket 20.758.670 forint erejéig kielégítsék. A keresetet ezt meghaladóan, a viszontkeresetet teljes egészében elutasította a Ptk. 251. § (1) bekezdése, 255. §-a felhívása mellett. Az elsőfokú bíróság az 1.907.000 forint késedelmi pótlék beszámítása, az 50-50 %-os mértékű megosztás, valamint a 20.758.670 forint erejéig terjedő zálogjogi kötelezés tekintetében határozott a módosított kereseti kérelemtől eltérően.

Kifejtette, alperesek megalapozatlanul hivatkoztak a perbeli szerződés érvénytelenségére, a megtévesztés, tévedés és a közös feltevés sem volt megállapítható. Utalt arra is, az alperesek a Ptk. 236. § (2) bekezdés a) pontja szerinti megtámadási határidőből kicsúsztak, mivel legkésőbb 2008. november 25-től a teljes könyvelési anyaggal való birtokba jutástól a megtámadás megnyílt, de csupán 2009. december 8-án terjesztettek elő viszontkeresetet. Rámutatott, a felek a szerződés 3.1. pontjában kijelentették, a kölcsönösen kialakult vételárat, a forgalmi viszonyokat és az adótartozást is figyelembe véve alakították ki. Így nem csak az alperesek által megismert mérlegadatokból indultak ki. A vevő a forgalmi viszonyokat és a fennálló adótartozást is mérlegelte a vételár meghatározásánál, melynél az alperesek által megtekintett gépjárműpark értéke is számított, ugyanakkor a távlati lehetőségek is szerepet játszottak az adásvételnél. ... szakértő előadása alapján valóban megállapítható volt, hogy a cég 2007. december 31-i főkönyvi kivonata több elemet nem tartalmazott, így APEH késedelmi pótlékot, 1.544.000 forint, valamint 1.907.000 forint összegben a MOL üzemanyag számlákat, valamint a felperesek által sem vitásan kimaradt tételeket. Ezek az

elemek azonban lényegében nem változtattak volna az I. r. alperes vételi szándékán, mert abban a fő motiváció a piaci részesedés megszerzése volt a megnövekedő gépparkkal. Ennek figyelembe vételével került elfogadásra (megállapításra) az üzletrészek vételára. Ezt támasztotta alá igazságügyi könyvszakértői véleménye is. Így a kifejtettek miatt az alperesek igénye megtámadási kifogásként sem tekinthető megalapozottnak. A kifejtettekből következően az árleszállításra vonatkozó alperesi viszontkereset sem volt megalapozott. Ugyanakkor az adásvételi szerződés 17. pontja alapján az üzletrész-adásvételi szerződést követően keletkezett tartozásokat, a felperesek által sem vitatottan beszámítható 1.816.978 forint összegű felé fennálló számlatartozást, 200.000 forint összegű székhely bérleti díjtartozást, a 91.000 forint összegű, a forgalmi rendszámú gépkocsi átírásával kapcsolatos költséget, továbbá, az 1.907.000 forint késedelmi pótlékot, összesen 4.014.978 forintot a vételárból levonásba kellett helyezni, így az 29.736.330 forintra csökkent. Az I. r. alperes által megfizetett 4.151.732 forint továbbá beszámítandó a 7.766.000 forint összegű tagi kölcsöntartozásba, az ebből eredően fennmaradt 3.614.268 forint tartozás, amely az üzletrész vételár-tartozással együtt 33.350.631 forint tőketartozást jelent.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el a szerződés feltűnő értékaránytalanságára alapított alperesi hivatkozást sem. E körben igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján, rámutatott, a cégérték a 2007. december 31-én az el nem könyvelt terhek miatt 44.829.076 forint volt, ami az 52 millió forintos szerződésbeli értékhez képest csupán 14 %-os eltérés. Az I. r. alperes 2007. november 30-i mérlegadatokra való hivatkozása esetén 11.203.959 forintot kellett volna levonni az értékből, ami még mindig csak 21,5 %-os különbséget eredményezett volna, ami szintén nem alapozná meg a feltűnő értékaránytalanságot. 2008. január 4-i szerződés tehát érvényesen létrejött, I. r. alperesnek 33.350.630 forint tartozása áll fenn, amelyet 50-50 %-os arányban (16.675.315 - 16.675.315 forint) köteles felpereseknek megfizetni. Míg II. és III. r. alperesek biztosítéki kötelezettsége a szerződésben vállaltak szerint 20.758.670-20.758.670 forint erejéig áll fenn.

A kamatfizetés kezdő időpontját, azaz I. r. alperes késedelembe esésének időpontját felperesi fizetési felszólítás 2008. július 22-i átvételéhez, az attól számított 8 napos teljesítési határidő elteltéhez képes állapította meg 2008. július 30-án. A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján 88 %-os felperesi pernyertesség mellett rendelkezett a perköltség viseléséről, az I. r. felperes vonatkozásában a 32/2003. IM rendelet alapján 700.260 forint + áfa ügyvédi munkadíjat, 450.000 forint eljárási illetéket, 211.500 forint szakértői díjat, illetve további 12.500 forint szakértői díjat vett figyelembe, illetve annak 88 %-át, így összesen 1.522.445 forint megfizetésére kötelezte az I. r. alperest. A II. r. felperesnél felmerült 700.260 forint + 25 % áfa ügyvédi munkadíj, 450.000 forint eljárási illeték, valamint 11.000 forint szakértői díj, összesen 1.336.325 forint, melynek megfizetésére kötelezte az I. r. alperest.

Az ítélet ellen az I. r. alperes nyújtott be fellebbezést. Kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, s a viszontkeresetének helyt adást. Előadta, az elsőfokú bíróság alapos bizonyítást folytatott le, de a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte. A 2008. január 4-i üzletrész-adásvételi szerződés III/5.

pontjában a vevő kijelentette, hogy a szerződés létrehozását megelőzően teljes részletességgel áttekintette a vétel tárgyát képező kft. bizonylatait, szerződés állományát, illetve ezzel kapcsolatos minden tájékoztatást megkapott. Ugyanakkor ezt a tényrögzítést a meghallgatott tanúk cáfolták, ebben a körben kiemelte ... ügyvéd nyilatkozatát, mely szerint a szerződéses kitétel egy általános formula volt. A tanúk nyilatkozata szerint részletes iratvizsgálatra nem volt lehetőség, ez nem történt meg. A szerződés III/6. pontjában az üzletrészek eladásával kapcsolatban az eladók megerősítették, hogy tájékoztatási kötelezettségüknek mindenben eleget tettek, nyilatkoztak arról is, hogy más követelés nem áll fenn. Ez azonban nem felelt meg a valóságnak, a köztartozás pedig az OEP részéről felmondási okot jelentett. A felmondási helyzet már fennállt. A későbbiek során erre tekintettel az OEP a szerződést felmondta. Az adótartozás részletekben történő megfizetésének elmaradásáról az alpereseket a felperesek nem tájékoztatták. Felperesek, mint eladók a szerződés aláírásával egyidejűleg átadtak egy olyan pénzügyi kimutatást, mely tartalmazza a a 2007. november 30. napjával lezárt legfontosabb pénzügyi mutatóit, illetve működésére vonatkozó adatait. A szerződéskötés során ez az okirat számukra alapvető volt, ebből vonhattak le érdemi következtetéseket a megvásárolni kívánt gazdasági társaság helyzetére nézve. A főkönyvi kivonat azonban nem mutatott valós és megbízható képet, nemcsak hogy nem volt teljes, de nem egyeztek az adatok sem a tényleges adatokkal, a feldolgozott adatokat illetően is téves volt, hamis kép alakult ki, több mint 10 millió forint torzítás, s a pénzeszközök hamis feltüntetése miatt. A 2007. november 30-ai főkönyvi kivonat részletes vizsgálatát ... igazságügyi könyvszakértő végezte el, akinek a véleményéből megállapíthatóak voltak azok a tételek, melyeket a főkönyvi kivonatnak tartalmaznia kellett volna. Ezek a tételek 11.203.959 forintot tettek ki. A le nem könyvelt bevétel 50.824 forint, továbbá 3.452.460 forint a mentőautó vásárlására és üzembe helyezésére kiállított számlából adódik. A szakértői vélemény, illetve tanú vallomása arra utal, ezen tételek lekönyvelésének elmaradása alkalmas volt arra, hogy hamis színben tüntesse fel a gazdasági helyzetét. Vitatta szakértő véleményének megállapításait, hangsúlyozva a szakértő feladata nem az volt, hogy a felek között kialakult vételárat elfogadva azt kiindulópontnak tekintse. A felek „tudattartamától” függetlenül objektív értékelést kellett volna adnia.

Ismételten hangsúlyozta, a 2007. november 30-ai mérleg hiányos és téves volt, a szakértői módszerekkel megállapítható cégérték „0” forint volt, a ... az üzletrész-adásvételi szerződés aláírásának időpontjában felszámolási helyzetben volt. Csupán 2008. második felében kapta meg a teljes könyvelési anyagot, addig az nem volt a birtokában és nem volt tudomása az APEH részletfizetésbeli elmaradásról. Az eladók nyilatkozatai arra irányultak, a ... cégértéke az OEP szerződésben testesül meg. Az OEP szerződés vonatkozásában viszont a szerződés aláírásakor a köztartozás miatt gyakorlatilag felmondási helyzet állt fenn. Állította, a főkönyvi kivonatból kimaradt tételek tudatában nem vette volna meg az üzletrészt. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási teherről tájékoztatta a feleket, alperesi álláspont szerint az alperes ennek eleget is tett, igazolta, hogy a 2007. novemberi

főkönyvi kivonat hiányos és hibás volt, az eredménykimutatás nem tükrözte a cég valós gazdasági állapotát, s igazolásra került, hogy az APEH felé a részletek nem kerültek kiegyenlítésre. Így a tévedésre, megtévesztésre vonatkozó hivatkozása alapos s csak akkor fedezhették fel a megtévesztést, mikor átadásra került a könyvelési anyag, illetve amikor annak vizsgálatát követően a szakember, ... erre felhívta a figyelmet. Ennek folytán a megtámadási határidőt sem mulasztották el. Fenntartották a szavatosság körében tett előadásait is, így nem csak az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt 4.014.978 forint lenne beszámítható, hanem legalább az az összeg is, amelyet ... szakvéleménye tartalmazott.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és alperesek perköltségben marasztalását kérték. Hangsúlyozták, az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le, az alperesek bizonyítási indítványára szakértőt is kirendelt és helyes végkövetkeztetéseket vont le. Az üzletrész-adásvételi szerződés - szemben az alperesi előadással - nem sablon szerződés volt, azt a vevő részéről jogi és gazdasági átvilágítási folyamat előzte meg. A szerződést készítő ... ügyvéd megbízója a III. r. alperes volt. Utaltak az ő tanúvallomására, illetve ... tanúvallomására, a szerződést megelőző folyamatra, illetve ezzel kapcsolatban ... tanúvallomására. Hivatkoztak ... mellett ... előadására a novemberi főkönyvi kivonat tájékoztató jellegét illetően. Az Igazságügyi Szakértői Intézet véleménye is tartalmazta, miszerint a vevő tudott a cég veszteséges gazdálkodásáról, egyértelműen piacvásárlás volt a célja és a vételár is erre tekintettel került kialakításra. Így nem volt megalapozott alperes védekezése, mely szerint a főkönyvi kivonat alapján mérték fel a cég helyzetét, a felperesek részéről megtévesztés, tévedés és közös téves feltevés nem állt fenn, a felperesek tájékoztatási kötelezettségüknek is eleget tettek.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

A Ptk. 198. § (1) bekezdése értelmében a szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére. A 200. § (1) bekezdése szerint a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja. A Ptk. 201. §-a azt is kimondja, a szerződéssel kikötött szolgáltatásért - ha a szerződésből vagy a körülményekből kifejezetten más nem következik - ellenszolgáltatás jár.

A peres felek jogvitájában irányadó volt a közöttük 2008. január 4. napján létrejött üzletrész adásvételi szerződéssel vegyes jelzálogjogot alapító szerződés.

Az alperesi viszontkereset, illetve beszámítási kifogás kapcsán az elsőfokú bíróság vizsgálta a szerződés esetleges érvénytelenségének a kérdését is, részletes, mindenre kiterjedő, a felek képviselőinek személyes meghallgatását, az indítványozott tanúbizonyítást és szakértői bizonyításokat is magába foglaló bizonyítási eljárást folytatott le. A tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a bizonyítékok egybevetése alapján helyesen állapította meg, s a kifejtett jogi álláspontja is helytálló volt, ezáltal a felhozott indokokkal a Fővárosi Ítéltábla is egyetértett.

Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a perbeli adatokat akként, a szerződéskötés előkészítésének körülményei, a szerződés szövegezése, megkötése összességében arra utalt, az alperesek az általuk lényegesnek tartott körülményekre vonatkozó tájékoztatást megkapták, s a cég értékét, a cég lényeges tulajdonságait illetően, illetve alaposabb, gondosabb eljárással megkaphatták volna, az információktól elzárva nem voltak. A társaság mérlegadatai több évre visszamenőlegesen rendelkezésre álltak, a 2007. november 30-ai egyszerűsített éves beszámoló, illetve a 2007. december 31-ei főkönyvi kivonat nem teljes és nem pontos voltáról az I. r. alperest képviselő ... ügyvezetőt, ... többszöri találkozásuk alkalmával tájékoztatta, valamint az APEH részletfizetés elmaradásáról is. Az alperesi vevő tehát annak tudatában kötötte meg a szerződést, hogy a mérlegadatok, számviteli adatok nem teljesek. Ezt támasztja alá a szerződés 17. pontjába foglalt a vételár utólag ismertté vált tartozásokkal történő csökkentésére vonatkozó rendelkezés (megállapodás) is. I. r. alperes nem lett volna elzárva attól, hogy üzleti kockázata csökkentése érdekében megvárja a végleges, lezárt mérlegadatokat, illetve felperesektől további adatokat szerezzen be. A perben nem merült fel adat arra nézve - ilyen I. r. alperes sem állított - hogy felperesek elzárkoztak volna az I. r. alperes további tájékoztatásától. Mindezekre figyelemmel valóban nem volt megállapítható a szerződés - I. r. alperes által - állított érvénytelensége, az, hogy I. r. alperes tévedésben lett volna szerződéses nyilatkozata megtételekor. A felek közötti szerződés érvénytelenségére, s a felperesek tájékoztatási kötelezettségének elmaradására vonatkozó alperesi tényállításokat, illetve az alperesi viszontkeresetet és beszámítási kifogást az elsőfokú bíróság a fentiek tükrében helytállóan utasította el. Az a körülmény, hogy a vevők üzleti várakozásai a későbbiekben nem teljesültek, a felperesek terhére nem róható.

Ugyancsak helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság szakvéleményére támaszkodva, hogy a feltűnő értékaránytalanság sem állt fenn a szerződés megkötésekor. Az ebben a körben kifejtettekkel a Fővárosi Ítéltábla ugyancsak egyetértett.

A továbbiakban a felek szerződésének 17. pontja alapján a bizonyított alperesi beszámítási kifogást az elsőfokú bíróság elbírálta, a felpereseknek járó összeget az általa megjelölt tételekkel helytállóan csökkentette.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. r. alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. IM. rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján kötelezte az I. r. alperest a felperesek javára ügyvédi munkadíj megfizetésére valamint illetékfeljegyzési joga folytán az államnak járó le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2011. július 7.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné
tisztviselő